

[Victor Gram.]

dette Land har haft sin Besøgelsestid ogsaa hvad dette Problem angaar, men at Samfundssindet ikke har kendt sin Besøgelsestid. Ligeftrem Betaling for at vise Samfundssind og Ansvarsfølelse skal vi forhaabentlig ikke ind paa. Det foreliggende Forslag betyder en god Haandsrækning til den boligløse Ungdom, idet det dels giver en Mulighed for en virkelig Kortlægning af Problemets Omfang, dels Mulighed for at fremskaffe et tilstrækkeligt Antal Værelser til Dækning af det Behov, der findes.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men jeg maa maaske i denne Forbindelse sige to Ord om Spørgsmaalet om at kunne købe sig fri for sine Forpligtelser ved at indbetale en Afgift for de overtallige Værelser. Det er et Spørgsmaal, som maaske nok kan give Anledning til visse Betæneligheder, ikke mindst med Hensyn til dette delvis udemokratiske, at man kan købe sig fri for sine Forpligtelser. Der er et Spørgsmaal, som muligvis kan tages op til nærmere Behandling i Udvalget, nemlig det Spørgsmaal, om der ikke skulde være en Mulighed for, at denne Skat kunde gøres progressiv, saadan at den kunde tage et rimeligt Hensyn til Værelses- eller Lejlighedsindehavernes skattepligtige Indkomster. Man kunde maaske klare Problemet paa denne Maade. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme, og jeg gaar ud fra, at Sagen vil blive gjort til Genstand for en dybtgaaende Undersøgelse i et Udvalg.

Denne Anbefaling gælder ogsaa den foreslaaede Ændring i Lejeloven, der gaar ud paa at give Fremlejenævnene Mulighed for af egen Drift at nedsætte urimelige Lejer.

Til Slut skal jeg gøre et Par Bemærkninger om det kommunistiske Forslag til midlertidig Lov om Anmeldelsespligt for og Udleje af Værelser til enlige Personer. Hvis nogen i denne Sal mener, at man blot ved at fremsætte principielle Synspunkter kan fremskaffe virkelige Resultater angaaende de foreliggende Problemer, tror jeg, at man alligevel er tvunget til at erkende, at store Muligheder foreligger der ikke her. Hvis Kommunerne ønsker at naa et Resultat paa Rigsdagen, der giver den boligløse Ungdom en Haandsrækning, kan man ikke i god Tro have fremsat det foreliggende Forslag. Der er, saa vidt jeg overhovedet kan bedømme Situationen, ingen realpolitisk Baggrund for det. Da Boliganvisningsloven for mindre end et Aar siden var til Behandling i dette Ting, stillede mit Parti ved anden Behandling Forslag om at gen-

nemføre Alternativ 2 i Ungdomskommissionens Forslag, men mit Partis Forslag faldt ved Afstemningen. Mig bekendt er der ikke siden da sket saadanne politiske Forskydninger her i Tinget, at der i Dag skulde være større Muligheder for Gennemførelsen af det Princip, som Lovforslaget bygger paa; og som er identisk med det Princip, mit Parti dengang ønskede lagt til Grund. Mit Parti har ikke ønsket at møde med et Forslag, der havde til Hensigt at demonstrere en principiel Stilling; vi ønsker positive Foranstaltninger fremfor Demonstrationer og ønsker Forslag gennemført, der, selv om de ikke helt dækker vore Synspunkter, dog giver Muligheder for at samle saa stor en Tilslutning, at der kan skabes praktiske Resultater for Ungdommen. Det Lovforslag, den højtærede Minister har fremsat, tjener efter vor Formening dette Formaal, og jeg skal derfor anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Elgaard: Der skal ikke lyde nogen Bebrejdelse fra Venstre over for Ministeren for det fremsatte Lovforslag. Jeg forstaaer udmærket, at den Boligsituation, hvori Landets Ungdom, vel først og fremmest i Hovedstaden, men ogsaa i de større Provinsbyer, befinder sig, er af en saadan Art, at Ministeren har ønsket at prøve at bedre Forholdene paa dette Omraade. Det er altsaa ikke Lovforslagets Opgave jeg har nogen Indvendinger imod. Men naar jeg skal gøre Rede for Venstres Stilling til Forslaget, er jeg nødt til at fremføre en Række Betragtninger, som giver Udtryk for en Vurdering af Lovforslagets Bestemmelser og for Ønsket om at faa Klarhed og om at komme bort fra adskillige af Bestemmelserne.

Det forekommer mig, at den højtærede Minister burde have givet en klar Fremstilling af Behovet for disse Værelser, inden han fremsatte Lovforslaget her i Tinget. Selv om man maa erkende, at Stillingen er vanskelig, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, for de unge, dem, der studerer, eller de unge Arbejdere i Fabrikker, paa Værksteder og i Kontorer, vil det dog ikke være rimeligt, at man forlangte af Rigsdagen, at den skulde gennemføre en Lov, der betød et meget alvorligt Indgreb i den private Ret til Hjemmet, uden at man dokumentarisk kunde fastslaa, at der var Brug for et saa og saa stort Antal Værelser. Det siger Lovforslaget intet om. Man ved ikke, om man her i Hovedstaden mangler 2 000 eller 5 000 Værelser eller 200 eller 500. Man kan ikke over for Tinget bestemt gøre Rede for, hvad der er nødvendigt, for at disse unge